

ENLAIRE VAN PASSANT...

Enlaire van passant blancs ocells verds el sud,
Avui, per l'ampla llum d'aquest dia tan llarg,
I a poc a poc acaben camins de bon temps,
Es tanquen les darreres portes a la llibertat.
Ara toca l'alduf la descarnada mà,
I els llavis més prims ens van dient «haviv»,
Amb espantós amor, mentre ballen i ballen
Sense parar els nostres peus cansats
I fem riure i riem fins a les llàgrimes,
fins a l'extrema inquietud de l'alegria.
Hi ha una mica de vent als pàmpols, als xiprers
Ran del fonoll, i sempre el mar, i les ales
Ens obren més claror, desperten més desig
De cel piadós i gran, nou cel de Sepharad.

MOLINS DE SEPHARAD

Molins de Sepharad:
Esdevindran els somnis
A poc a poc reals.

Molí de vent, molí de sang:
Cal moldre fins el ossos
Perquè tingem bon pa.

Baixem, per les paraules,
Tot el pou de l'esglai:
Ens pujaran mots fràgils
A nova claredat.

MIRAREM LA BOCA...

Miràrem la boca de l'ofegat.
Nosaltres, els virtuosos, varem examinar
Amb seny i compassió el livid trauc.
Amb minucios detall, amb honrat deteniment,
Resseguirem els solcs de les paraules de l'ofegat
I varem dir. «Vegeu com es negà el gran peix
A les profunditats de les mares del vi.
On se'n van anar aquella mica d'aire
Que movia encara l'estrany melanocet?
Per quin congost s'emportà l'alegre mort
Fullaraca i cristall de la suprema lliçó?»
De les muntanyes baixava la llum,
Dura claror pels llargs vessants del temps,
I escanya en els solatges una implacable mà.
Omplim ara la quilma d'olives i de blat
I del cor i dels llavis que ja sentim callats,
I ho durem tot a moldre als molins de Sepharad.
Que l'oli, la farina, el dolor i el treball
Guareixin Sepharad, rei captaire, el malalt.

La llum del mar te cridava.
I un ganivet d'ala freda
dins l'aigua morta brillava.

Al fons de l'aigua dormida
hi lluïa una moneda
amb el teu perfil, ma vida.

Claror d'aquesta font freda
Oliverar de la mar!
Font de la trista moneda!

IV

Homenatge a R. A.

Si el tamarell és tot verd
i per la soca té sal,
digau que és la mar sembrada
la veu del tamarinar.

Si plora per colorins
de peixos i de coral,
digau que és la mar sembrada
la veu del tamarinar.

Si en rames la sal torna alta
i el color torna salat,
digau que és la mar sembrada
la veu del tamarinar.